

renunciació f. Acto de
renunciar a alguna cosa.

renunciament m. Renúncia,
renunciació. | Ab. Abúsació
definitiva de si mateix

renunciant adj. Inrenunciable.

renunciar v. tr. i intr.

No a part

tr. Cedir algú per pròpia vo-
luntat (allò que li pertany, a
què té dret). Renunciar una
herència, una promoció, un títol

|| intr. Abandonar definitivament,
cessar de pretendre. Renunciar
al món, als plaers del món. Re-